

63

Primera edició: gener de 2022

© **dels poemes:** Eduard Bagur Romero

© **del pròleg:** Irene del Valle de la Sen

© **d'aquesta edició:** Editorial Fonoll

EDITORIAL FONOLL

c/ Prat de la Riba, 128, 25430 Juneda

www.editorialfonoll.cat

Correcció lingüística:

Núria Garcia Caldés

Disseny gràfic i maquetació:

Francesc Gelonch i Bosch

Impressió:

Anfigraf Indústria Gràfica

ISBN: 978-84-124015-9-2

Dipòsit legal: L 43-2022

Queda rigorosament prohibida, sense l'autorització dels titulars del copyright, la reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic.

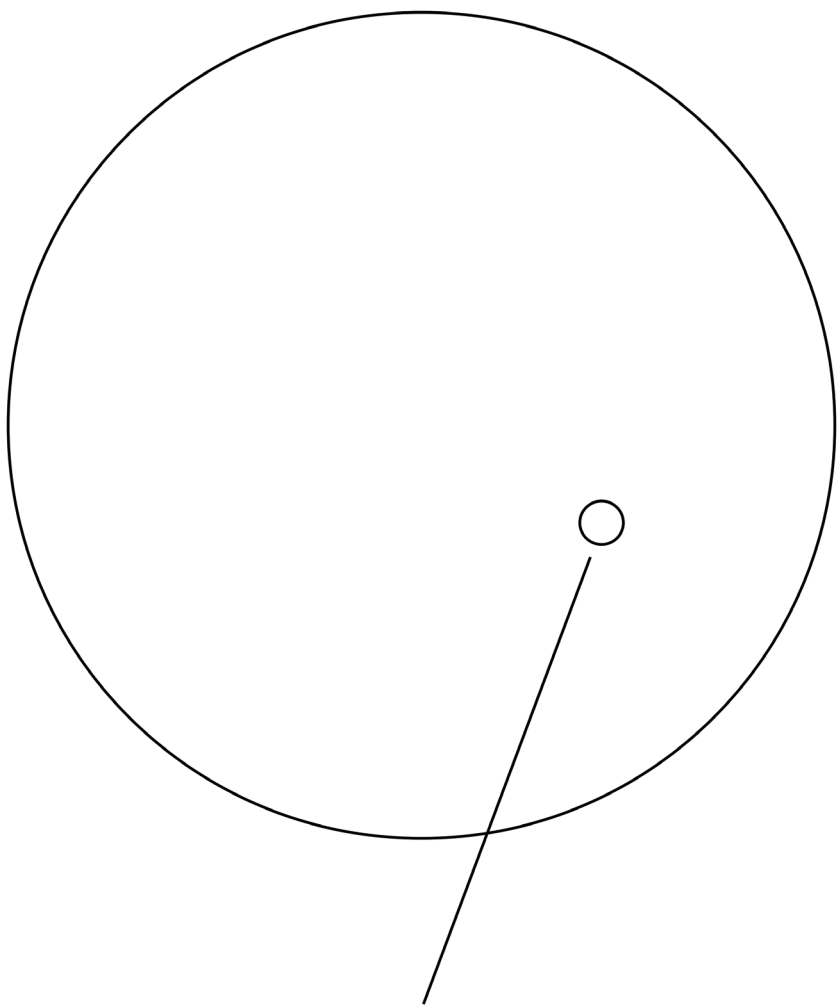
Un món nou

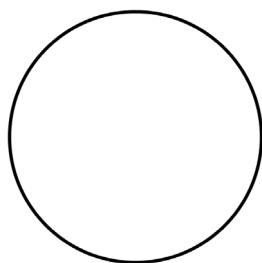
EDUARD BAGUR

Juneda, 2022

f

FONOLL

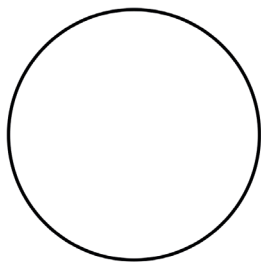

El món nou

2177

Surant al cocó que forma la riera
al seu pas entre tres teixos,

un ferreret mort.

Trencats els plàstics del cos
i amb l'ànima viva a ulls dels ratolins,

un vell ordinador.

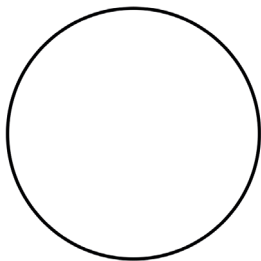
Penjat al sostre esbocat de la finca
en runes enfront casa els pares,

un jove a l'hot mort.

Passat d'amor elèctric.

Record de tacte orgànic.

Jovent amb pols estàtic.

Un món nou de belles runes honorades pel nucli de poder
que mana al caos de l'estructura demolida pel nou rei.
La plebs omplerta d'estímuls vacus impulsors d'un nou goig,
un goig basat en ens tectònics i atraccions de magma i pell.

Nova promoció si hom junta cent peces de detritus platejat!
Oblidi les penúries derivades d'una feina tan correcta,
[tan lleial!

Acull un ésser deformat pels anys de vida a la intempèrie!

Els llacs eixuts i reomplerts amb els suc de la desgràcia
dels qui no entraren en el sedàs dels afortunats-apadrinats.
Joglars que tresquen i reciten versos còmics del futur
i representen obres noves plenes de somnis i inquietuds.

Entrar de franc està a l'abast amb l'oferta irrenunciable!
Només tu pots viure assegurat si abrades els nostres principis!
Anima't i no perdràs cap benefici ben guanyat si és datable!

Els temples ja no deixen entrar la llum i el negre és etern,
vitalls tapats amb pintures brutes i altars sublims esbocats.
Només els joves ara hi entren perquè són els únics ignorants
que mantenen l'esperança i la força i no temen l'infern.

Un món nou ple d'arrels que solquen fons,
un cel blau primaveral i dos niguls,
un vent suau solcant la vall i el puig pelat.

Un gorg profund amb serps que xiulen,
un gorg verd i blau i blanc ple de vida,
mentida obscura, aquí tothom la mort esquiva
i menja restes de cossets exhausts per la fatiga.

Un refugi amb les finestres cap al nord
i una llar de llauna plena de teixos.
Un mòdem connectat als forats que fan els corcs
i una pantalla dibuixada amb aquarel·la.

Comunicats que arriben per la mar llunyana
i es queden enrocats a les tenasses verdes.
Mirant al cel, tancant els ulls amb ment oberta.
Ara visc amb la solitud més valenta.

Hi veig àmfores repletes de vòmit
que em freguen la cama i estan calentes.

No em puc moure.

No tenc espai.

Amb un mirall m'obliguen a veure'm
envoltat de recipients antiquíssims.

Hi veig finestres amb cortines immòbils
perquè el vent ja no bufa mai.

No em puc moure.

Estic travat.

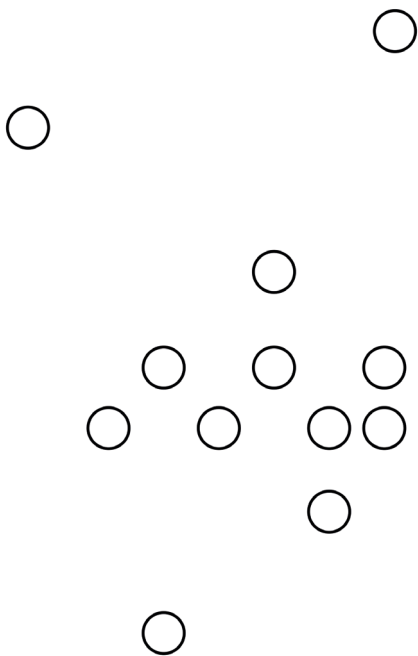
Entre dos llits i una barana
de zona urbana, banyada per la mar.

Hi veig roques escardades pel temps
pegades amb ciment de baixa qualitat.

No em puc moure.

Estic aferrat.

Amb cola viscosa i pudent
a un sòl argilós d'erms plans.

Taula

El vertigen d'un ara

9

El món nou 2177

17

L'amor 2178

33

La fi 2179

43

